

Békehírmők

2000. MÁRCIUS 26.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

XCIV. ÉVF. 13. SZÁM

Dicsérjétek az Urat!

„Dicsérjétek az URat! Milyen jó Istennünkön énekelni, milyen gyönyörű a szép dicséret!

Felépíti Jeruzsálemet az ÚR, összegyűjti a szétszóródott Izráelt.

Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket.

Megszabja a csillagok számát, nevet ad mindegyiknek.

Nagy a mi Urunk és igen erős, bölcsessége határtalan.

Támogatja az ÚR az alázatosokat, de porig alázza a bünsöket.

Zengjétek hála-éneket az ÚR-nak, énekeljétek hárfakísérettel Istennünknek!

Ő az, aki beborítja felhőkkel az eget, esőt bocsát a földre, fűvet sarjaszt a hegyeken.

Eledelt ad az állatoknak, a károgó hollóknak is.

Nem a lovak erejében leli kedvét, nem a férfi izmaiban gyönyörködik.

Az istenfélőkben gyönyörködik az ÚR, azokban, akik az ő szeretetében bíznak.

Jeruzsálem, dicsőítsd az URat, Sion, dicsérd Istenedet!

Mert ő erős zárat tett kapuidra, megáldotta benned lakó fiaidat.

Békét szerzett határaidon, a búza legjával tart jól téged.

Elküldi parancsát a földre, beszéde gyorsan terjed.

...
„Dicsérjétek az URat!”
(részlet a 147. zsoltárból)

Tisztelt Ünneplő Gyülekezet! Kedves Testvéreim!

Jelképesen Jeruzsálem kapuin, falain belül köszöntöm az egybegyűlteket. Isten nagy országának ezen a kicsiny területén, ahol egyházunk központja, a Missziói Központ, és misszióink „szíve”, a teológiai akadé-

mia van. Nagy öröm, és Isten iránti hála járja át a szívem azért a kegyelemért, hogy épületeink elkészültek, és ma mindkettőt odaszentelhetjük Urunk számára. Öröm az is, hogy egyházunk e két meghatározó épülete egy helyen, jó helyen van, hogy az egyház vezetői, és a szervezésben fáradozók, valamint a teológiai tanárok, hallgatók egymást látjuk, egymással szót értünk, együtt vagyunk.

Hálás vagyok az itt lévő nagy gyülekezetért.

Azért, hogy sokan fontosnak látták, hogy részt vegyenek ez ünnepélyen.

Hálás vagyok Istennek, hogy Ő segített meg utunkon, hogy Ő adott „alkalmas” időt, és Ő fogja meg-

áldani ünnepi istentiszteletünket.

E millenniumi év többször emlékeztet arra, hogy mindeddig megsegített minket az Úr, és arra is, hogy mióta gyakorol velünk kegyelmet. Magyarországra csaknem fél évezrede (476 éve) érkeztek anabaptista hitelődeink, és immár 154 éve annak, hogy elindult a jelenlévő baptista misszió. Államiságunk évezredében sem elhanyagolható idő ez. A teológiai akadémia 95 esztendeje is hálaára készlet. Múltunkkal, jelenünkkel Magyarországon, Európában, és a világon – sokféle módon találkozunk ma.

A falakon, kapukon belül ma istentiszteletet tartunk. Szeretnénk találkozni a világ urával, Jézus Krisztussal. Az Ő áldása nyugodjon meg ünneplésünkön! Mindenért Övé legyen a dicsőség!

Imádsággal kezdjük millenniumi megnyitó istentiszteletünket!

Mészáros Kornél
MBE főtitkár

A Baptista Teológiai Akadémia főigazgatójának felszólalása

Ez ünnepi istentiszteleten Isten iránti hálával, Tőle jövő ajándékként fogadja a Baptista Teológiai Akadémia vezetősége, tanári kara és hallgatósa ezt a nagy áldozattal, szépen felújított, patinás épületet.

Isten vezetésére figyelő bölcs elődeink egy évszázaddal ezelőtt felismerték, hogy a magyar misszió számára is jelentős segítséget nyújtó tekintélyes Hamburgi Baptista Teológiai Szeminárium mellett szükség van országonként alapított, helyi lelkészképző intézményekre is. E profétai felismerést hamarosan tett követte: 1906-ban – a kontinensen negyedikként, Közép- és Kelet-Európában pedig elsőként – a Hamburgban diplomát szerzett *Udvarnoki András* alapító igazgató vezetésével megkezdte munkáját a budapesti Baptista Teológiai Szeminárium.

Azóta – olykor sok-sok viszontagság között – folyik a bibliai oktatás és lelki nevelés munkája intézményünkben. A mai nagyszerű körülmények mindeddig csak vágyainkban léteztek, és imáink tárgyát képezték. A történelemformáló és egyházat is bölcsen igazgató Úr most ez esetben is jól időzítette ajándékát, hiszen a rendszerváltás időszakához képest mára megtízszereződött hallgatóink létszáma. Ez azt jelenti, hogy államilag is elismert főiskolánk teológiai szakán – lelkészi, missziói, egyházzei, valamint szociális lelkigondozói szakirányokon – mintegy 150 fiatal készül a szolgálatra. Közülük 25-en különböző testvéregyházak gyülekezetéből érkeztek.

Küldetésünk nagyszerűségéhez illő épületben folytathatjuk immár – hűséges, odaszánt életű elődeinket nem felejtve, de elsősorban a mi Urunk Jézus Krisztust szem előtt tartva – szolgálatunkat, ami nem más, mint a misszióparancs reánk különösképpen is vonatkozó felhívásának teljesítése: „*tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek...*” (Mt 28:20).

„*Soli Deo Gloria!*”
Dr. Almási Tibor
BTA főigazgató

Rövid hírek

Egyházunk elnöke február 22-én fogadta *Dr. Ed Jordant*, az Amerikai Déli Baptista Szövetség képviselőjét, akivel megbeszélést folytatott a coloradói és magyar baptisták együttműködéséről, valamint a Magyarországra érkező coloradói küldöttség programjáról.

Március 6-án délelőtt *Dr. Semjén Zsolt* államtitkár fogadta hivatalában egyházunk elnökét, *Dr. Almási Mihályt*, akivel a baptista egyház millenniumi rendezvényeiről, a nagyváradi MABAVIT II.-ről, a vallási törvény módosításának tervezetéről és egyéb fontos kérdésekről folytatott megbeszélést.

Semjén Zsolt – amint abban megállapodtak – a március 19-i ünnepre érkező amerikai vendégeket *Balog Zoltán* miniszterelnöki főtanácsossal március 26-án fogadja a Parlamentben.

Március 6-án délután egyházunk elnöke fogadta *Maxwell Alston* testvért, aki a *Pentagon* civil-katonai sürgős segélynyújtási hivatalának (CMEP) vezetője. A találkozón áttekintették a közép-kelet európai térség mai helyzetét, különös tekintettel a Vajdaságra és Koszovóra – a segélynyújtás szempontjából.

Yona Pusey, az Európai Baptista Nőszövetség walesi elnöke március elején látogatást tett a Vajdaságban, Pécsen és Budapesten. A Szövetség a nyár folyamán Pécsen rendez egy regionális találkozót. Március 12-én egyházunk elnöke Újpesten találkozott az elnökasszonnyal. Megbeszéltek a pécsi találkozóval kapcsolatos közös teendőket.

Március 17-én a PROMÉD (Protestáns Média Alapítvány) a Gellért Hotelben „Vallás és Egyház az audiovizuális-informatikai társadalomban” címmel tartott szimpóziumán a keresztény televíziózás kérdéseiről hangoztak el előadások hazai és külföldi szakértőktől.

Március 24-én egyházunk elnöke és főtájtára Nagyváradra utazik, ahol a MABAVIT II. előkészítő bizottsága ülésezik. A tárgyaláson részt vesz az Észak-Amerikai, a Magyarországi és a Romániai Baptista Szövetség – azaz mindhárom magyar baptista szövetség – elnöke is.

Vácott március 26-án, vasárnap kerül sor az épülő új templom alapkövetéti ünnepére. Az alkalmon egyházunk elnöke szolgál az igével.

Április 8-án *Kiskunhalason* a missziói központ építkezésénél az emlékiratok elhelyezésére kerül sor. Az ünnepi alkalmon részt vesz egyházunk elnöke és főtájtára, valamint a Szerbiai Magyar Baptisták Közösségének vezetője.

Április 14–15-ig tartja Országos Beszámoló és Választó Közgyűlését egyházunk. A fontos tanácskozással a pesterzsébeti új templomban kerül sor.

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa február 16-i elnökségi ülésén elfogadta a 2000. esztendő közös alkalmainak tervezetét. A baptista egyház elnöke beszámolt a 2000-re tervezett baptista millenniumi rendezvényekről, majd javasolta, hogy a *Baptista Központi Énekkar* is énekeljen október 29-én a Vigadóban a Protestáns Kulturális Esten, ahol az ünnepi előadás megtartására *Orbán Viktor* miniszterelnököt kérte föl a Tanács. A javaslatot az elnökség elfogadta, a Központi Énekkar pedig vállalta a szolgálatot. Az eseményt – a tervek szerint – a tévé egyenes adásban közvetíti.

Az Ökumenikus Tanács elnöksége az MBE elnökének meghívását elfogadva úgy döntött, hogy az október 31-i Országos Reformációi Emlékünnepélyt a pesterzsébeti baptista templomban rendezi meg. A gyülekezet előjárósága kinyilvánította, hogy szívesen ad helyet az ünnepi istentiszteletnek.

2000. november 8-án a *Magyar Tudományos Akadémián* tervezi a MEÖT elnöksége megtartani azt a tudományos konferenciát, amelynek célja az egyházak társadalomformáló hatásának erősítése.

A Nagy-Britanniai Baptista Szövetség május elején tartandó Országos Közgyűlésére meghívta egyházunk elnökét, akit az ünnepi alkalomra elkísér szövetségünk főtájtára. A meghívás újabb jele annak, hogy jól működik a három évvel ezelőtti létrejött angol-magyar baptista együttműködés.

– Tudósító –

Presbíteravatás Diósgyőrben

Istenünk kegyelméből lelki áldásokban gazdag örömmünnepe volt a diósgyőri gyülekezetnek február 20-án, amikor *Simon Attila* testvér, megválasztott presbíter kapott kirendelést a szolgálatra.

Az ünnepi istentiszteletet *Lakati Ádám* testvér, a Diakónus Bizottság tagja nyitotta meg hálaadó imádsággal, majd Isten ígését *Balog Miklós* ügyintéző lelkipásztor hirdette az 1Pét 5:1–5 alapján. Az avatási liturgiát *Marosi Nagy Lajos* testvér, a Diakónus Bizottság elnöke vezette. Ennek keretében az avatandó testvér a gyülekezet előtt feltett kérdésekre adott válaszaiban tett bizonyosságot hitbeli meggyőződéséről, s a felesége is kinyilvánította készségét, hogy támogatja társát a szolgálatban. Az ünnepélyes kirendelést *Lakati Ádám*, *Marosi Nagy Lajos* és *Balog Miklós* testvérek végezték, akik kézrátételes imádságaikban Urunk áldását kérték az új presbíter szolgálatára és életére.

Az avatást követően *Simon Attila* testvért köszöntötték a miskolci körzet gyülekezeteinek képviselői, *Varga József* (Szirma) és *Varga János* (Miskolc) testvérek, míg a diósgyőri gyülekezet jókívánságait *Szűcs Zoltán* testvér tolmácsolta. Különösen megihitt eseménye volt az istentiszteletnek, amikor a köszöntések során az új presbíter és felesége együtt énekeltek a gyülekezet ifjúságával az „Átadom magamat teljesen, Jézust szolgálja életem...” kezdetű éneket, melybe az ünneplő gyülekezet is bekapcsolódott.

Isten áldása legyen presbíter testvérünkön és családján, s adja meg nekik, valamint nekünk, a gyülekezet tagjainak is, hogy küldetésünket betöltve az ének sorai valósággá legyenek valamennyiünk életében!

Dr. Kovács Zoltán

Megjegyzés

Kalkó József testvér 1935-ben nyert felvételt a teológiai szemináriumba. Elnézést kérünk a téves tájékoztatásért.

ÜNNEPI TÉVÉMŰSOR

A Millenniumi Rendezvénysorozat alkalmából a Benczúr utcában március 19-én tartott ünnepi istentiszteletet az MTV1 március 26-án, 11-kor tűzi műsorra.

A jó gyülekezet, hívő közösség, egyház egyik titka egy három betűs görög szó az Újszövetségben, egy prepozíció: a „szün”. Jelentése *együtt*. Persze sok mást is jelenthet még, azonban alapigénkben, a Róma 1:12-ben az utána következő összetett szóval (*parakléténai*) együtt csupán egyszer és itt fordul elő, jelentése pedig *együtt felbuzdulni, együtt fölbátorodni*. Ha tovább elemezzük a szót, kiderül, hogy a *para* (mellett, mellé) és a *kaleó* (hívni) összetétele (*paraklétosz*) azt jelenti: segítő, pártfogó, védő ügyvéd, vagy ahogy a régi Károli szöveg mondja: „Vigasztaló”. Ez az Újszövetségben csak Jánosnál fordul elő egyrészt az Úr Jézusra vonatkoztatva, másrészt a Szentlélekre. Jézus az egyik (első) Paraklétosz, a Szentlélek a másik (második), akit Jézus küld, miután eltávozik a földről.

Kissé elrugaszkodva a szokványos exegézistől néhány alapigazságot szeretnék leszögezni, keresve a választ arra a kérdésre, hogy milyen a jó (ideális és nem tökéletes!) gyülekezet.

Együtt (van) Jézussal

Vagy: Jézus jelen van a gyülekezetben. Ez a jelenlét nem „méretfüggő”. Lehetséges, hogy nagy gyülekezetben nincs jelen. Ezzel szemben biztos, hogy akár két-három hívő testvér *együttléte* – az Ő nevében – biztosítja az Úr jelenlétét, amint megígérte. A jó gyülekezet, ahol az Úr jelen van, nem biztos, hogy nagy.

A jó gyülekezetben nincs rangkérdés, mert Jézus az Úr, a Király, a Főpap, a Próféta, a Pásztor. Ha mégis fölvetődne, hogy ki a nagyobb, érdemes Rá figyelni: a nagyság „mérceje” az alázatos szolgálat (Mk 9:35). Jézus maga is szolga, az ÚR szolgája, mi már csak a nagy Diakonosz kis diakonoszai, méginkább douloszai, azaz rab-szolgái lehetünk – Pál apostollal együtt, a nagy Pásztor kis bojtárai, a Gazda cselédei.

Együtt (van) a Szentlélekkel

A Szentlélek a másik Vigasztaló, Pártfogó. A jó gyülekezet elképzelhetetlen a Szentlélek jelenléte nélkül. *Együtt a Lélekkel!* Ezt a szent együttléte nem a különös jelek bizonyítják a leghitelesebben. Természetesen jelek is előfordulhatnak, de a jelek bizonytalanok. Lehetnek emberi sőt sántáni eredetűek is. A biztos „jel” a gyümölcs, ahogy Jézus figyelmeztet bennünket, hisz a bojtortjáról soha nem szednek fűgét (Mt 7:16).

A Szentlélek gyümölcse (Gal 5:22–25) összetéveszthetetlen, és olyan organikusan kapcsolódik a Lélekhez, mint a gyümölcs a fához. A Szentlélek nélkül biztosan nincs szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szíveség, jóság, szelídség sem a gyülekezetben, sem az egyházban.

Már nem ennyire biztos jelek a kharizmák, az ún. „lelki ajándékok”, hisz lehetnek alkalmasszerűek, ideiglenesek, hasznosak és kevésbé hasznosak.

Együtt egymással

A jó gyülekezetben, ahol jelen van Jézus és érvényesül a Szentlélek vezetése, a testvérek egymással is együtt

vannak. *Együtt Jézussal, együtt a Szentlélekkel és együtt egymással*. Az első kettő nélkül elképzelhetetlen a harmadik. Ahol nincs egység a gyülekezetben, ott meg kell kérdezni, vajon Jézus jelen van-e a testvérek között. Vajon figyelnek-e a Szentlélekre? Fontos, hogy a sorrend sem cserélhető föl!

Ha az Úr Jézus és a Szentlélek jelen van, akkor tudnak együtt lenni, sőt együtt dolgozni az egymás után következő generációk, a nők, a férfiak, a pásztor, a presbiterek, a diakónusok. Csak ekkor beszélhetünk arról, hogy a gyülekezet Krisztus teste, egyház, eklézsia.

Pál apostol szerint pásztor és nyáj kölcsönösen felbuzdulhat egymás hite által. Ez az ideális gyülekezet.

Az Újszövetség egy másik fontos prepozíciója a szintén három betűs *dia*. Jelentése *szét, széjjel*. Nem összetartani, hanem széthúzni, nem egybegyűlni, hanem szétfutni, nem építeni, hanem bomlasztani. A dia különösen a *diabolosz* név előtagjaként „híres”. Ez pedig az ördög neve, a nagy „szétdobáló”, aki a hazugság atyja, a szakadások szítója.

Minden gyülekezet, de egész közösségünk jövője is azon áll vagy bu-

kik, hogy össze- vagy szét-tartunk, azaz: Jézus Urunk és a Szentlélek vezetését, összetételét fogadjuk el, vagy a „szétdobáló” ördög hangjára figyelünk. Nincs két egyforma ember. A hívők között sem. Nem is egyformaságra, hanem egymás elhordozására, megértésére, segítségére van szükség. A megbomló nyáj veszélybe kerül. Az elkóborló bárány szintén. De az összetartó, a Jó Pásztorra figyelő nyáj megmenekül. A mi Urunk ezért fohászkodott az Atyához olyan különös átéléssel az övéiért, hogy egyek legyenek. A hívő nép erről ismerszik meg.

Adja meg az Úr nekünk, mai népének, hogy okulva a bibliai példákon, és tanulva saját történelmünk eseményeiből, mindent megtegyünk az egységért, nem tévesztve a sorrendet: *Együtt az Úrral, együtt a Szentlélekkel és együtt egymással!*

Dr. Almási Mihály

(Az Újpesten március 12-én elhangzott igehirdetés rövidített változata)

Vigasztalásul

*Vigasztalásul oly semmi vagyok,
Vigasztalásul oly parányi vagy,
Vigasztalni hogy bírjuk egymást
Ha nem segít Valaki Nagy?*

*Ha Ő nincs benne: üres a szavam,
Ha Ő nincs benne: sekély a szavam.
Testvér, könnyem hiába gördül –
Testvér, könnyed hiába gördül,
Csak langyos víz, nem áldott zuhatag.*

De néha Ő, az Örök Több, a Más, a Nagy,

*Némaságunkban beszédessé tesz.
Megáldja ki nem mondott szavainkat.
S velünk a mély vizekre kievez.
Erőtlen kicsi jóakaratusunk
Általa mély vigasztalássá lesz.
Megszenteli könnyítő könnyeinket,
S valóságos erővel segítő
Testvérekül rendel egymásnak minket.*

Reményik Sándor

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A Magyarországi Baptista Egyház 2000. évi Választó Közgyűlésének előkészítésekor arra kértük a közösségünkben tevékenykedő különféle testületeket, bizottságokat, missziókerületi tanácsokat, hogy tegyenek javaslatokat a megválasztásra kerülő tisztségviselők személyére. Ezután megkérdeztünk minden aktív szolgálatban álló avatott személyt arról, hogy vállalna-e valamilyen tisztséget, szolgálatot az adott területek valamelyikén. A testületi ajánlásokat, illetve a megkérdezettek válaszát a Testvérek megismerhették, hiszen a gyülekezetek részére kiküldött ajánlólapon ezek az információk szerepeltek. Az országos közvélemény-kutatáson az alábbi eredmények születtek (a kapott egyéni ajánlások csökkenő sorrendjében):

Elnöki tisztségre: Dr. Almási Mihály – 1797; Mészáros Kálmán – 1612; Győri Kornél – 279; Lukács Gyula – 146.

Főtitkári tisztségre: Mészáros Kornél – 2309; Lovas András – 152.

Szövetségi Tanács lelkesítő tanács-tagságára: Kovács Géza – 1388; Révész Árpád – 1082; Kübler János – 958; ifj. László Gábor – 872; Papp János (Győr) – 851; Háló Gyula – 836; ifj. Kulcsár Tibor – 791; Nemeshegyi Zoltán – 708; Macher Tivadar – 312; Bartos Zoltán – 242; Tenkely Béla – 154.

Felügyelő bizottsági tagságra: Mike Jenő Zsolt – 2378; Dobner Péter – 1842; Dr. Novák Péter – 1660; Rékasi Győző – 1465; Ferencz Tibor – 948; Dr. Csonotos Sándor – 933; H. Kovács Gábor – 367.

A fenti felsorolásban csak azok neve szerepel, akik az országos ajánlásszűrés eredményeinek ismeretében is úgy nyilatkoztak, hogy vállalják a jelöltséget. A most következő oldalakon az ő bemutatkozó írásukat olvashatjuk, amelyben szólnak önmagukról, illetve közösségünkre vonatkozó látásukról, terveikről, amelyeken megválasztásuk esetén munkálkodnának.

Szeretettel kérjük a Testvéreket, hogy naponta szánjunk időt arra, hogy Istenünk előtt imádságban hordozzuk a választás ügyét, beleértve azokat a küldötteket is, akiknek majd a szavazólap a kezükben lesz. Könyörögnünk azért, hogy ebben is a Gyülekezet Urának akaratát, vezetését tudjuk követni!

Csizsár István
a Választási Bizottság elnöke

Elnökjelöltek

■ Dr. Almási Mihály

Igen nagy megtiszteltetésnek tekintem és köszönöm, hogy négyéves elnöki szolgálat után a szakbizottságok többsége újra jelölt az elnöki tisztre, mint ahogy azt is, hogy testvéreink országsszerte

első helyen jelöltek szavazataikkal ugyanezre a szolgálatra. Négy év vezetői tevékenység után, amelyből egy év azzal telt el, hogy a korábban főlhalmozódott 35 millió forint adósságot visszafizessük, a további három év során pedig több mint 300 millió forintot fordítsunk beruházásokra és misszióra, sok konfliktust is vállalva, nem természetes, hanem rendkívüli bizalmat tükröz ez a jelölés. Életrajzi adatokkal nem terhelem a testvériséget. Négy évvel ezelőtt a Békehírnök közölte önéletrajzomat.

Szolgálatom során bizonyára nem egyszer tévedtem, hibáztam. Ezt nálam jobban senki ember nem tudja, de tiszta lelkiismerettel kijelentem az Úr és az Ő népe előtt, ahogy Pál is tette: „*Senkinek ezüstjét vagy aranyát vagy ruháját nem kívántam...*” (ApCs 20:33), és azt is, amit a Zsid 13:18-ban olvasunk, hogy ti. lelkiismeretem tiszta, mindenben helyesen akartam eljárni. Ami pedig a szolgálatra való alkalmasságot illeti, Pállal együtt vallom, hogy „*a mi alkalmatos voltunk az Istenről van...*” (2Kor 3:5–6).

Az elmúlt négy évben anyagilag talpra állt közösségünk. Sorolhatnám az eredményeket, de nem teszem. Szóllhatnék a különféle missziók (Kárpátalja, Délvidék), akciók (50.000 db Biblia szétosztása), segélyek (árvíz, belvíz) sikereiről, de ezért éppúgy, mint az anyagiakért, az Úrnak kell köszönetet mondanunk.

Közösségünk mai problémái címszavak:

1. A gyülekezetek önállósága nem nőtt a kívánt mértékben.
2. A gyülekezetek felelőssége és tehervállalása is elmarad a kívánatostól.
3. A gyülekezetek egy része nem találja a helyét a Szövetségben, és a

Szövetség sem tud mit kezdeni ezekkel a gyülekezetekkel.

4. A gyülekezeteken belül igen sok helyen kiéleződtek a személyi ellentétek, szakadésközel állapottok alakultak ki.

5. A gyülekezeti fegyelem helyenként nem létezik, máshol csak bizonyos bűnök, elhajlások esetén gyakorolják. Sok a megtúrt bűn (irigység, rágalmozás, hamisság stb.), amely bénítja a missziót.

6. Gyakran nem jó a gyülekezet közérzete, rossz a légkör e bajok miatt, és a fiatalok, akik erre különösen érzékenyek, kiesnek, kiválnak, olykor csoportosan.

7. Az ifjúságra bízunk három éve, hogy szervezze meg önmagát, mert nem akartunk beleszólni az ifjúsági ügyekbe, tiszteletben tartva az „autonómiát”. Hiba volt. Az országos ifjúsági munka nem merülhet ki a nyári nagy táborok szervezésében.

8. A lelkipásztorok gyakran fáradtak, munkájukat eredménytelennek érzik.

9. A gyülekezetek a sikertelenségért gyakran okolják a pásztorokat, a pásztorok viszont a gyülekezeteket.

10. A Szervezeti Szabályzat számos pontja rendkívül korszerűtlen, és nem is biblikus. Egyházi rendszerünk nehézkesen működik.

11. A pásztor nélküli gyülekezetek rendszerint tapasztalt lelkipásztort szeretnének. Ezért fiatal lelkipásztorok vannak munka nélkül, míg gyülekezetek pásztor nélkül.

12. A gyülekezetekben egyfajta „lelki” erőlködés figyelhető meg, miközben a valóságos betegségek orvoslása elmarad.

Mit kellene tennünk?

1. Hálát adni az elvett javakért, de bűnbánatot tenni a bűnök miatt, és a Szentlélek által helyreállítva az Ő vezetésével indulni tovább.

2. Nem csak mutatni a kegyességet, hanem valóságosan kegyesen élni.

3. A különféle vérmérsékletű, és gyakran egyet nem értő testvéreknek, pásztoroknak „elviselni egymást szeretetben”.

4. A Szentlélek egységét keresni, de a szervezeti egységet sem elvetni.

5. A mai, teológiaiilag is zűrzavaros világban a Bibliát magasra emelni, minden más könyv és tanítás fölé.

6. Nem szégyellni a biblicitást, és ellenállni minden liberális, áltudományos teologizálásnak éppúgy, mint a hamis, a bibliai kontrollt sem tűrő rájongásnak.

7. Még nagyobb hangsúlyt helyezni a gyakorlati keresztyénségre, a mindennapi hívő életre, és ebből adódóan a hiteles bizonyoságtételre.

8. Többet beszélgetni az Úrral és kevesebbet egymással.

9. Többet imádkozni és kevesebbet vitatkozni.

10. A dolgokat – ha kell – előlről kezdeni, akár a megtérésnél.

11. Őrizni a békességet, amíg van, és munkálni, ha hiányzik.

12. Mindezek fölött pedig megmaradni a szeretetben, Istenben.

Úgy gondolom, az a feladatom, hogy ezért dolgozzam. Szolgákat az Úr választ. Biztos vagyok abban, hogy ha az Ő akarata, hogy folytassam elnöki szolgálatomat a következő években, Ő fogja meggyőzni a Választó Közgyűlés küldötteit erről. Ezért nem tettem egyetlen lépést sem megválasztásom érdekében, és ezért nem teszek ezután sem. Ezért várom nyitott szívvel, nyugodt lélekkel a következő Országos Választó Közgyűlést.

„Annakokáért a lecsüggesztett kezeidet és az ellankadt térdeket egyenesítetek föl, és lábaitokkal egyenesen járjatok, hogy a sánta el ne hajoljon, sőt inkább meggyógyuljon.” (Zsid 12:12–13)

■ Győri Kornél

Egyetlen szó is elég

Négyezer betűből állhat az elnökjelöltek bemutatkozó írása. Sok ez vagy kevés? Deák Ferenc, a haza bölcse egykor a sajtótörvényről úgy vélte,

hogy az egyetlen mondatba tömöríthető: „Nem szabad hazudni”. A sokrétű elnöki feladat lényege viszont már egyetlen szóban is élve: „Őrizd!” (1Tim 6:20). Az Ige szerint ez a pásztor (1Tim 3:1–7) fő feladata. Szabályzatunk ugyanezt közli jogi nyelven (21. § /1/ a/ pont). Ehhez igazodva, e szolgálat egyik jelöltjeként, magamat arra kötelezem – eleve tiszteltben tartva a leendő főtitkár, missziói titkár és gazdasági igazgató műveltségrehajtó hatáskörét –, hogy a Szövetség sokoldalú hivatalos képviseletén túl elsősorban:

/1/ jó példával előljáró; /2/ az Úrhoz közéleti vétkektől is tiszta kezeket fölemelő (1Tim 2:8); /3/ igei útmutatást nyújtó; /4/ a nyáj kicsiny és gyöngye tagjaival is kapcsolatot kereső; /5/ a lélekmentést bátorító; /6/ viszálykodók közt békeszerző; /7/ lelki-anyagi létbizonytalanságtól szenvedő lelkipász-

torok és tagok érdekeit föl vállaló testvér legyek.

(A közösség pásztorszüksége formálta ily gyöngékre – és nem gyöngéire – szabályzatunkban a szövetség előljárójának szerepét. Egy lelkipásztor írta: „Ha az elnöknek a »menedzselés« lenne a dolga, akkor azt egy nem lelkész munkatárs is el tudná végezni valamilyen jogi végzettséggel... A közösség szerintem... pásztorra vár.”)

A bizonnyal rám férő szenvedések által is együttérzőbbé vált szívvel, magam sem szeretnék afféle szövetségi csúcsmenedzser lenni, hanem

– az én alábbi szavaim által is *útkészítője* a Megváltónak, hogy egyedül Ő legyen naggyá Szövetségünkben,

– és *pásztor*, aki „az atyák szívét a gyermekekhez... térítse”, és mindazokat, akik ma talán szemben állnak egymással, a Krisztus szerinti kiengesztelődesre, és sokszínűségeik egymást gazdagító elfogadására segítse.

Megbízásom esetén azon fáradozom, /1/ hogy még szakmai tanácskozásaink is szeretettől és igazságtól áthatott, sajátos istentiszteletként valósuljanak meg. /2/ Rendszeresen összehívnom a közösségi vezetés eszközeként a Szövetség tisztviselőinek tanácsát (SZMSZ 22. §) az imádságban való erőgyűjtésre, az egyházkormányzás lelki megalapozására, a Szentlélek nélkülözhetetlen vezetésének és az Ige útmutatásainak felismerésére, és ebbe gyakorta bevonnám a teológiai tanárokat is. /3/ Szorgalmazom – az ebben már sokat tett testvérek segítségével, és a Diakónusbizottság szervezeti tapasztalataira építve –, hogy még az idén létrejöhessen a Lelkipásztori Testvérközösség mint lelkigondozó és imaközösség, teológiai műhely; a lelkészkar, és ezáltal a Szövetség jó hírének helyreállításán és megőrzésén fáradozó testület. /4/ Ezután is szeretnék részt venni a különféle kerületi és szakrendezvényeken, a gyermekek, az ifjak, az idősebb korúak és a különféle missziómunkások kérdéseinek, véleményének alaposabb megismerése és a tapasztalatcseré érdekében is. /5/ A gyülekezetplántálás fokozásával párhuzamosan mozgósítanom a Szövetséget a megfogyott, ellankadt kisgyülekezetek *öntözésére*, és a határon túli, szóróványhelyzetben élő magyar testvéreink további támogatására.

Végül néhány életrajzi adat: 1935-ben születtem; bemerítkeztem 1949-ben; lelkipásztorrá avattak 1963-ban. Lelkipásztorkodtam: 1963–75-ig a szege-di körzetben, 1976–92-ig Pestszentimrén, 1979-től Gödöllőn is, 1998-tól Rákospalotán. Tanítottam: 1973–89-ig a SZET Lelkészképzőben, 1974-től teológiai akadémiánkon. Közegyházi szolgálataim: 1979–88-ig a Békehiernök szerkesz-

tője, 1988–1997-ig az egyház titkára, majd főtitkára lehettem. Többször képviselhettem Szövetségünket bel- és külföldi egyházi eseményeken, valamint a kormányzati előtt is, többek között az államosított budafoki imaház, a Wesselényi utcai lakóház, a pesterzsébeti imaháztelek, és a Benczúr utcai szeminárium tulajdonba vételével záruló tárgyalásokon. Imaházat építhettünk: 1972-ben Szegeden, 1982-ben Pestszentimrén. Számos cikkem, tanulmányom és könyvem jelent meg. Fellesem, Marosi Mária, segítőtársam, a Nőbizottság elnöke. Van három hívő fiunk (közülük egy lelkipásztor), és egy leányunk. – Legyen az Uré a hála minden jóért! Egy percig sem akarom elfeledni, hogy „Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok” (1Kor 15:10).

■ Lukács Gyula

1950-ben születtem baptista családban. Szüleim egyszerű, őszinte, természetes élete és Jézus Krisztus iránti szeretete és hűsége szép példa és kedves örökség volt számomra. A Biblia olvasása és

az a vágy, hogy egyre jobban megismerjem Isten akaratát, és a gyülekezet szeretetében megnyilvánuló isteni kegyelem megőrzött kísértésektől, csábításoktól, veszedelmektől. Ma sem tudok megfelelni a szavakat találni arra az eseményre, amelyre talán a legmegfelelőbb kifejezés: személyes találkozás Jézus Krisztussal! Ettől a pillanattól számomra bezárult minden más lehetőség, nem gondolhattam másra, csak az engedelmességre, a szolgálatra. Tudom, hogy ez a legnagyobb kiváltság, ajándék, amit ember kaphat e földi életben. Boldoggá és megelégedetté tesz ma is minden munka, még a legkevésbé megbecsült is, ha az Urért és a gyülekezetért végezhetem. Nem menekültem el a munka elől, és nem válogattam a feladatokban.

1974-ben fejeztem be tanulmányaimat a teológiai szemináriumban. A lelkipásztori szolgálatot ugyanebben az évben Orgoványon kezdtem, ahol 12 évig éltünk együtt a gyülekezettel. Ezt követően nyolcéves főtí szolgálatunk. 1994-ben kezdtük a Wesselényi utcai gyülekezetben a ránk bízott feladatokat.

Nem vállalkoztam nagy dolgokra, de nagy és nehéz feladatokat bízott ránk az Úr, és a vezetés, a kimenekedést is megadta, sőt növekedést és győzelmet is (pl: Wesselényi utcai építkezés, főtí ökumenikus iskola). Hálás vagyok azokért a

testvérekért, akik által tanított, nevelt az Úr, és azokért is, akik számára áldás lehettem.

Fóti szolgálatom idején részt vettem az Alkotmányozóbizottság munkájában. Huszonhat éves lelkipásztori szolgálatom egyetlen közgyűlési felszólalása ez ügyben történt. A Budapesti Missziókerület titkára, majd elnökeként részt vettem a Szövetségi Tanács munkájában. Sok olyan dologgal találkoztam, ami nem volt összhangban azzal, amit Krisztustól tanultam. Ezt nem hallgattam el. Amikor ez a testület kettőnk (!) tiltakozása ellenére kinevezett teológiai tanárnak egy nagyon méltatlan embert, nem tudtam tovább részt venni e munkában. Sajnos a későbbi események kettőnket igazoltak.

Úgy gondoltam, hogy távozással letehetem ennek a küzdelemnek a terheit. Tévedtem! Ez elől a küzdelem elől nem lehet félrehúzódní, ez fokozódik, erősödik. Ez kényszerít ennek a bemutatkozásnak megírására is.

Sokszor elszomorít az a tapasztalat, hogy a közösség nem az a közösség, amelynek harmincnéhány évvel ezelőtt tagja lettem. Olyan értékek hiányoznak, amelyek vonzóvá tették közösségünket. Régen a baptista gyülekezet tagja volt a „hívó”, és ez a környezet szemében egyet jelentett a megbízható, talpig becsületes emberrel. Bibliát olvasó, imádkozó és éneklő szeretetközösségek voltak gyülekezeteink, mert erősebb volt a krisztusi vonás, mint az emberi. Megtért, újjászületett emberek lehettek tagjai, nem szimpatizánsok. A testvéri segítségnyújtás, a fegyelmezés is működött. Nem idealizálni akarom a múltat, de jobban látom benne Jézus Krisztus irgalmas munkálkodását. Látom emberi vonásait is, amelyek idevezettek.

A megoldás? A jövő?

„Jöjjetek, térjünk meg az Úrhoz” (Hós 6:1) – minden más részletkérdés.

■ Mészáros Kálmán

1954-ben született Szegeden. Általános és középiskoláit Pécsen végezte. Tanulmányait a budapesti Baptista Teológiai Akadémián folytatta, ahol 1981-ben kapott diplomát. Lelkipásztorként

Győrben (1980–86), Clevelandben (USA, 1986–90), és Székesfehérváron (1990–) szolgált. Posztgraduális továbbképzésben vett részt Svájcban, az Egyesült Államokban és Ausztriában, ahol 1996-ban a bibliai tudományok *Master of Arts* foko-

zatát nyerte el. Közegyházi feladatai: 1982-től az MBE Történelmi Bizottságának tagja. 1992–99 között egyháztörténelmet tanított a baptista akadémián. 1996-tól az Élet Szava Bibliaiskola vendégtanára. 1992-től a Dunántúli Missziókerület alelnöke, 1996-tól pedig elnöke. 1996-tól a Médiabizottság elnöke és a Szövetségi Tanács választott lelkészi tagja.

Látásom az egyház jövőjéről

Mivel az egyház nem üzleti vállalkozás, nem állami gazdaság, és nem ingatlankezelő vállalat, hanem egy spirituális közösség – legalábbis annak kellene lennie –, ezért úgy látom, hogy a jövőben gyökeres szemléletváltásra kell jutni. Egyházunk irányvonalát Isten ígéje kell hogy meghatározza, amit a Szentlélek tesz világossá közösségünk egésze számára. Ezen belül a következő területeket kell megvizsgálnunk, hogy a helyünkön vagyunk-e, és hogy a jövőben efelé tartunk-e:

1. A Szentlélek által vezetett egyházban az első helyen az evangélizáció áll. Ez alatt nem azt értem, hogy hangzatos jelszavakat kellene minduntalan skandálnunk. Azt sem gondolom, hogy kampány jelleggel mindössze egy-egy hétfői alkalmat kellene ezután annak neveznünk. Evangélizáció alatt azt értem, hogy mint újjászületett keresztyének égünk a vágytól, hogy személyes emberi kapcsolatainkban, családi életünk példájával, gyülekezeteink programjaival segítséget nyújtsunk az elveszett, kereső embertársainknak, hogy Isten útjára találjanak. Az önmagáért élő, önmaga dicsőségét és elismerését sóvárgó egyház nem töltheti be Istentől kapott küldetését.

2. A Szentlélektől vezetett egyházban szilárd bibliai alapokon áll a tanítás. Ez alatt nem azt értem, hogy nem volna jól képzett lelkipásztoraink, vagy hogy a teológiai oktatás hatékonyságát és lelkeségét kellene egyszer fölülvizsgálni. Arra gondolok, hogy a tanítványképzést a gyülekezetek szintjén kellene megerősíteni. A szószéki szolgálaton túl a helyi adottságokat figyelembe véve segítséget kell nyújtanunk a minden korosztályra kiterjedő szisztematikus tanítás elősegítésében. Hála Istennek, az utóbbi évtizedben számtalan, kipróbált módszer és irodalom áll rendelkezésünkre, melyek kiváló segítséget adhatnak a szolgálatban, ha azokat nem előítélettel, hanem készséggel és kellő bölcsességgel fogadjuk.

3. A Szentlélek által vezetett egyházban/közösségben az istentisztelet is felüldíto. Itt nemcsak a templomi/imaházi istentiszteletre gondolok, hanem arra a lelki alapállásra, ami a hétköznapi világban, a magánéletünkben történik. Nincs fárasztóbb és unalmasabb a lélek-telen, kiüresedett és mesterkelt gyüleke-

zeti istentiszteletnél. Nem csoda, hogy ilyen helyről nemcsak az odatévedt látogató, de saját gyermekeink is elmenekülnek. Ahol a Szentlélek jelen van, ott az Ige áll a középpontban, és annak van alárendelve minden más mondanivaló és liturgiai elem. Itt a felszabadult, Istent dicsőítő közös vagy kóruséneklés, a gyülekezeti vagy kisebb csoportban gyakorolt imaközösség, a lelki élménybeszámoló és biznyságtételek hálaadásra és lelki épülésre szolgálnak.

4. A Szentlélek által vezetett egyházban az adminisztráció nem nőhet a szolgálat Krisztus által bemutatott mértéke fölé. Nem lehet nagyobb a tanítvány a Mesterénél. Legyen az a római pápa, vagy az egyház akármelyik funkcionáriusa, soha nem feledkezhet meg arról, hogy a dicsőséget Istennek adja, és ne lopja azt magának vissza. A krisztusi szolgálat kizár minden emberi despotizmust és személyi kultuszt. Ha valaki nagy akar lenni köztetek – mondja Jézus –, az legyen a ti szolgátok! A szolgálat tehát nem magunk kényelme, rangja, elismeretetésének keresése, hanem a körülöttünk élők szükségének a fölismerése és alázatos megsegítése. A szolgálat sokszínű, ahol minden hívőnek helye van.

5. A Szentlélek által vezetett egyházban igazi közösség tapasztalható. Ahol Krisztus áll a középpontban, ott őszinte légkör uralkodik, nincs alakoskodás és félrevezetés. Testvéri szeretet és bizalom a jellemző az emberi kapcsolatokban. Nem hangzik el egymás háta mögött más, mint amit egymással szemben is vállalhatunk. Ha ezek a jellemzők hiányoznak, nem beszélhetünk keresztyén lelki közösségről. E világi módszerek, eszközök, fegyverek nagyobb kárt okoznak a Krisztus testében, mintha semmit sem tettünk volna. Bárcsak több olyan lelki vezető lenne gyülekezeteinkben és országos közösségünkben, akikre ez a krisztusi jellemvonás ráillik! Olyanok, akikre föl lehet nézni, akikről tanulni lehet, de maguk is taníthatók, akik miatt nem kell szégyenkezni, akik jó példával járnak a rájuk bízottak előtt.

Fótitkárjelöltek

■ Lovas András

1946. november 29-én születtem Budapesten. Szüleim, nagyszüleim az újpéti gyülekezet tagjai voltak. Iskoláimat Budapesten végeztem, a gimnáziumot humán